

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies nonus et decimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1925

Passio S. Isbozetae Auctore Pseudo-Narsete

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72556](#)

Aպատուիլ, տօն կատարելով մեծաւ ուրա-
խոթեամբ, յըրում պայպէն լցու փայլեալ
զուարձացյց զանձինս ուղարքաւահան հաւա-
սացելոց : Վասն որոյ¹ ամենափրկինն
գիտակի բրիտանուի Տեռան մերց, Հան-
դերձ Հօր ամենակայի և Հոգւուն որոյն փայլեէ փառք, պատիւ, պեմ և մից :

PASSIO

9. — ¹ q/t cod.

corpus sancti ; sed fideles, cum fausto numine Dei, illud sustulerunt pretiosisque vestibus involverunt ; festum magnum egerunt et Dei laudes praedicarunt ; cui sit gloria in aeternum. Amen.

PASSIO S. ISBOZETAЕ

AUCTORE PSEUDO-NARSETE

E synaxario armenio Gregorii Dserentz, ad fidem codicum bibliothecae Nationalis Parisiensis Armen. 182 (= A), Armen. 181 (= B), Armen. 183 (= C) et Sancti Iacobi Armeniorum Hierosolymis 120 (= I), collata editione vulgata (= D). Cf. Comm. praev. num. 26.

E

¶ ۶۷۵ بـ ۱۰۰۰ مـ ۱۰۰۰ جـ ۱۰۰۰ دـ ۱۰۰۰ هـ ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ سـ ۱۰۰۰ نـ ۱۰۰۰ مـ ۱۰۰۰ جـ ۱۰۰۰ دـ ۱۰۰۰ هـ ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ سـ ۱۰۰۰ نـ ۱۰۰۰ مـ ۱۰۰۰ جـ ۱۰۰۰ دـ ۱۰۰۰ هـ ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ سـ ۱۰۰۰ نـ ۱۰۰۰ مـ ۱۰۰۰ جـ ۱۰۰۰ دـ ۱۰۰۰ هـ ۱۰۰۰

Mensis¹ mehecan XIX et februarii XXV².
Passio sanctae Susanna et Isbozetae, qui
est Adeodatus³.

1. Յայսմ՝ առուր վկայաբանութիւն սրբ-
բոյն Յէիլստրուզի, որ թարգմանի Աս-
տվածառուրը¹, յամն թագաւորսթեանն²
Պարսից³ Խոսորվա որդւույն⁴ Կաւասայ⁵
եւ ի թագաւորսթեան Յունաց Յուստիա-
նոսի թագայույ, յորում⁶ Ժամանակի⁷
բազումք վկացեցն ի Պարս⁸ վաճն Հա-
ւասուցն⁹ Բրիսոսի ի Բնու որս եւ այր մի
Գրիգոր անոնք մեծա համարձակութեամբ
վկացեաց¹⁰: Զոր¹¹ աեւեալ մի ոմն յոր-
գուցն քրամց¹², Մ'առա անոնք, ի Գրիգո-
րազպի¹³, Խոցէլը ի մօգութենէն եւ 14 երկ-
մասց ի հասասոց մողուցն¹⁵: Եւ յաւուր
միում¹⁶ մողքն քոչս մասուցաննէն ասորու-
շաննին¹⁷ ի Գլուխն¹⁸. եւ բոցն բարձրցեալ
այրէլ¹⁹ զագարաննին, եւ ոչ կարէին²⁰

1. Hodie passio S. Isbozetae — quod veritut
Adeodatus¹ iis annis cum in Perside regnaret
Chosroes Cabadis filius et in Graecia Iusti^{<ni>}
anus Thrax². Hoc tempore, in Perside complures
martyres facti sunt propter fidem³ Christi;
inter quos et vir quidam nomine Gregorius summa
cum fortitudine martyrium passus est⁴. Quod
cum conspexisset homo quidam e gente sacrifici-
culorum, Machoš nomine, ex urbe Dubion⁵,
magicam religionem suspectam habere, et⁶ de
fide magorum dubitare coepit⁷. Die quodam⁸
magi in pyraeo⁹ Dubion¹⁰ sacrificium offere-
bant¹¹, cum flamma sursum assurgens aedes
incendit¹²; neque ignem restinguere poterant¹³. F.
Quod cum audivisset¹⁴ Armeniae chiliarchus ad
ecclesiam properaverat assumensque secum sacer-
dotes cum vivifico¹⁵ (ac) sancto signo crucis et¹⁶
evangelio, ad aedes se contulit¹⁷. Et continuo

Isbozetes
olim
maqus.

Lemma. — ¹ om. B, C, D. — ² (mensis - XXV) om. I. — ³ (*Passio - Adeodatus*) pass. sancti Izbozetae Adeodati B, C; d; martyrium Izbozetae (*Jistbouțaj*) martyris qui dictum Ad. I. 1. — ¹ (hodie - Adeodatus) om. B, C, D, I. — ² (et in Graecia - Thrax) om. I. — ³ nomen B, C, D. — ⁴ (mart. - est) om. I. — ⁵ (ex - Dubion) om. I. — ⁶ (magamic - et) om. B, C, D. — ⁷ (de fide - coepit) et anxius animo fidem magorum abominabatur B, C; et anx. an. a puerita indignabatur D; et veniens habitavit in Dubion urbe Armeniorum apud magum persam, dubitans de eorum fide I. — ⁸ hoc tempore I. — ⁹ quod est ignis templum add. B, C, D; om. I. — ¹⁰ om. C, I. — ¹¹ et Machoș cum illis add. I. — ¹² incendere coepit I. — ¹³ ortus estque tumultus in urbe add. I. — ¹⁴ vidisset B, C, D. — ¹⁵ om. B, C, D. — ¹⁶ sancto C, D. — ¹⁷ (cum - contulit) vivificam (ac) sanctam crucem et evangelium I.

Հիգուղանել

SYNAXA-
RIUM

շինուցանել²¹ : զոր լուեմլ²² հապարա-
պեսն²³ չայց²⁴ վութացու²⁵ յիկեղեցին.
եւ առեալ գրահանարն, կինաստու²⁶ առըր
նանաւ խաչին²⁷ եւ²⁸ առեասանան²⁹,
եկն յապարանն³⁰. եւ անդէն վազվազակի,
զաւութեամբ առըր խաչին³¹, շիւա-
բացն³²: վասն որոյ³³ եւ մոգքն³⁴ շնորհակալ
եղին նոցա : իսկ³⁵ Մախու³⁶ ի բաց
ընկեցեալ զզործի զոհիցն եւ առեալ ի
ձևու³⁷ իւր³⁸ բուրգան՝ եւ³⁹ երթայր⁴⁰
առուջի⁴¹ խաչին մինեւ յեկեղեցին⁴² : Եւ⁴³

չարխասաւցին զնաւ մողքն⁴⁴ առ վերակացու քարտաքին. եւ ածեալ⁴⁵ կացուցին զնաւ
առաջի⁴⁶ յատենի : Եւ⁴⁷ նա համարձակաթեամբ⁴⁸ խաստինեցաւ⁵⁰ դհաւասու⁵¹ Քրի-
ստոսի եւ պատահաց զապարանն նոցա. ընդ որ⁵² բարկացեալ դասաւորն եւ
առեալ զնաւ ի բանաւ, խոեցին⁵³ զմաւուսն եւ հարին⁵⁴ սաստիկ⁵⁵ եւ հարկին⁵⁶ ի
բանու :

2. Եւ էր ի բանտին արեզայ մի ներ-
սէս¹ անուն², յորմէ ուսանէր Մախու³
Բար ըստ աւրէ զհաւասու Քրիստոսի⁴ եւ
ասպնուն Գամթի⁵ : Եւ յետ Գ ամաց⁶
մկանեցաւ Մախու⁷ ի բանտին⁸, եւ
անուանեցաւ իդիսուոզիս, որ է¹⁰ Աս-
տուածատուուր : Եւ էտա ի բանտին եւ
զիարդ կրանաւուութեան¹¹ : Եւ յետ ա-
մաց չըրից¹² եկին արք Գյարքայէն Պար-
սից¹³ իրաւոն առնեւ տաստամնաց աշ-
խարհին չայց. եւ յաւուր միում նասեալ¹⁴
յասունի քննէին զրանարդեալն¹⁵, եւ
ազգեցաւ¹⁶ նոցա թէ ի վազուց չետու¹⁷
արք Գ են ի բանտին՝ որ ի մողութենէ¹⁸
ի քրիստոնէութիւն դարձան. Մախու եւ
Մահակ եւ ներսէս. զորս բերեալ¹⁹ առաջի

virtute sanctae crucis ignis illic extinctus est. D
Quam ob causam¹⁸ magi¹⁹ gratias illis egerunt. *eiurata*
Verum Machoš sacrificii celebrationem deseruit,
manu turibulum assumpsit et ante²⁰ crucem
usque ad ecclesiam incessit. Itaque²¹ magi
apud urbis praefectum eum criminati sunt;
apprehensum²² igitur eum in iudicium produ-
xerunt. Ille autem audacter Christi fidem con-
fessus est, eorumque religiones irrisit²³. Quapropter
indignatus index eum in carcere tradi-
iussit; barbam ei avulserunt, graviter²⁴ eum con-
tuderunt et in carcere coniecerunt²⁵. *Persarum
supersti-
tione, in carcere
coniectus*

2. Erat autem in hoc carcere monachus ali-
quis Narses¹ nomine; a quo Machoš cottidie
addiscebat fidem Christi² et psalmos Davidis³. E
Post tres annos⁴, Machoš in carcere baptizatus
est et appellatus est Isbozetas⁵, quod est⁶ Adeo-
datus; atque in carcere monasticum etiam or-
dinem suscepit⁷. Post quattuor⁸ autem annos⁹,
advenerunt viri tres a Persarum rege missi qui
vexationem (passos) in terra Armenias in eorum
iura restituerent. Die quodam¹⁰, cum pro tri-
bunali sedentes de captivis quaestionem habe-
rent, relatum est iis in carcere iam pridem¹¹ esse
tres viros, qui a magorum religione ad christia-
nam transiissent: Machoš, Isaac et Narsetem.
Quos coram se adductos cum interrogassent,
reppererunt Isaac quidem et Narsetem ab in-
fantia¹² christianos natu¹³ fuisse, solum autem
Machoš a Persarum fide¹⁴ ad christianam reli-
gionem¹⁵ conversum fuisse. Quapropter¹⁶ ves-

*Fidem
iterum
confessus*

²¹ եւ եղեւ ազմուկ ի քապաքին add. I. — ²² սեսեալ
B, C, D. — ²³ հարապեսն C. — ²⁴ եւ add. D. —
²⁵ ընթացաւ I. — ²⁶ օր, B, C, D. — ²⁷ (ն. իւ.) խաչ
I. — ²⁸ առըր add. C, D. — ²⁹ յաւասանն I.
C — ³⁰ (եկն յապարանն) օր. I. — ³¹ (պատ. - խաչին)
ի զաւութեալ քրիստոնաց պատուին I. — ³² նորին
D. — ³³ (վ. ո) օր. I. — ³⁴ մողն A; քուրմին I. —
35 այլ I. — ³⁶ մախուն B. — ³⁷ զենուն C. — ³⁸ (իւ-
իւր) օր. I. — ³⁹ օր. B, D. I. — ⁴⁰ փայր I. —
41 սրբոյ add. I. — ⁴² եւ յունկ արկանին add. I. —
43 զոր տեսեալ մողուցն B, C; ի զարկն վասեալ
մողք add. I. — ⁴⁴ օր. B, C, D. I. — ⁴⁵ կամաւ B,
C, D; ածին I. — ⁴⁶ օր. C. — ⁴⁷ օր. B. — ⁴⁸ (կա-
ցուցին եւ) յատեն : իսկ I. — ⁴⁹ համարձակ B, C, D;
օր. I. — ⁵⁰ զաւանեցաւ B, C, D; համարձակու-
թեամբ add. I. — ⁵¹ զաւանն C, I. — ⁵² (պատահաց-
ընդ որ) պատահաւը նախատեաց զնաւ սնուու պաշ-
տանն եւ I. — ⁵³ խանաւ զնիսն I. — ⁵⁴ (հ. գ.)
հարեալ I. — ⁵⁵ (զաւաւոր - սաստիկ) զան հարին
զնաւ B, C, D. — ⁵⁶ (եւ - բան) օր. I.

2. — ¹ ներսէ B. — ² վասն ի քրիստոնէութեան
add. B, C; գ. 5. ք. add. D. — ³ չ մախու corr.
add. B, C; գ. 5. ք. add. D. — ⁴ եւ զերպս քրիստոնէութեան add. B, C, D.
— ⁵ (եւ էր - զարժի) եւ մատել ի բանաւ զնաւ կրանաւ անուն ներսէն և ուսանէն ի նմանէ զրիս-
տոսկան հաւատու ի զազմուն եւ ապաթէն ի մրասին ի գիշերի եւ ի տունըշան I. — ⁶ ամսոցն B,
C, D. — ⁷ օր. I. — ⁸ բանաւն I. — ⁹ corr. չ բարուուզին A; իզին բուզին B; յիսուուզիգ C; յիզին
բուզիգ D. — ¹⁰ թարգմանին B, C, D. — ¹¹ (իդիսուուզին - կրանաւուութեան) սաստածատուր եւ
ապա եղեալ կրանաւու եւ զեցաւ մազեցին I. — ¹² (ամսաց չըրից) բազում ամաց I; չըրից ամոց B,
C, D. — ¹³ (յարշ - պարժ) ի պարսիկ պարագէն I. — ¹⁴ (եւ - նստեալ) սրց նստ. յ. մ. I. — ¹⁵ զրան-
ուարգինեաւ I. — ¹⁶ ապաթէն B; ծանուցին I. — ¹⁷ (նոցա - եկթէ) եկթէ I. — ¹⁸ (զանանին - մողութենէ)

¹⁸ (quam - causam) om. I. — ¹⁹ sacrificuli I. —
²⁰ sanctam add. I. — ²¹ quod cum vidissent B,
C, D; et us adolebat et confessum digressi I. —
²² ligatum B, C, D; om. I. — ²³ vanas irrisionibus
perstrinxit I. — ²⁴ (indignatus - graviter) indi-
gnatus B, C, D. — ²⁵ (barbam - coniecerunt) avul-
sis crinibus et barba impactisque gravibus plagi-
gis I.

2. — ¹ propter christianorum B, C, D. — ² ri-
tusque christianorum B, C, D. — ³ (erat - Da-
vidis) in carcere ingressus inventus religiosum
quemdam nomine Narsetem, a quo didicit fi-
dem christianorum et psalmos atque una ora-
bant nocte et interdiu I. — ⁴ menses B, C, D. —
⁵ Isbtuzit man. pr., Izit buzit corr. A; Izit bu-
zit C; Jistbzut C; Jizit buzid D. — ⁶ veritut
B, C, D. — ⁷ (Isbozetas - suscepit) Adeodatus;
deinde religiosus factus est et cilicium induit I.
— ⁸ multos I. — ⁹ menses B, C, D. — ¹⁰ (die quo-
dam) qui I. — ¹¹ (iam pr.) om. I. — ¹² (ab inf.)
om. C. — ¹³ (chr. natu) christianorum progeniem
B, C, D. — ¹⁴ a Persarum ritu I. — ¹⁵ (chr. reli-
gionem) Armenianorum fidem B, C, D. — ¹⁶ contu-
meliis eum affecerunt add. B, C, D.

Ա եւ քննեալ ²⁰, դամին զԱսհակ եւ զԵրպ-
սէն ²¹ ի մանկութենէն ²² ծնեալ քըիստո-
նեայս ²³, եւ զԱստածատուր ²⁴ միայն
գարձեալ ի պարսկութենէն ²⁵ ի քըիստո-
նէութիւն ²⁶: վասն որց ²⁷ պատահցին ²⁸
զկրանաւորական ²⁹ զգեստն ³⁰, եւ ³¹ ծիւ
եւ ապառակին ³⁵, փետէին զմարբան եւ
տանաց, տարան զնս ի խաչ հանել ³⁸:

3. Եւ կաթողիկոսն Հայոց ¹ առեւլ
զամենայն՝ քահանայան ² խաչիւ և
աւետարանաւ, լուցեալ մոմերգինաւք եւ
ինկոքի ³, եւ եկեալ եկաց հանդէպ նա-
հասակութեան սրբայն՝ ⁴ հայցելով ⁵ յլու-
սուծ ոյ տալ նմա համբերութիւն եւ զա-
րութիւն ⁶: Եւ ածեալ ⁷ մերիկացուցին
զնս ⁸ եւ ⁹ բեւեսեցին ի վերաց փայտին-
ընդ նմին եւ այլ Բ եւս արս ¹⁰, մինն Պար-
սիկ եւ միման Հռեայն ¹¹, որպէս զաւական,
B վասն զործոց նըրեանց ¹²: Եւ Պարսիկն ¹³
անկանէր ¹⁴ առ սսս սրբայն ¹⁵. Եւ առա-
զարինախանն Հոդին ¹⁶ աւծանիք զերինս ¹⁷
ասելովիլ ¹⁸: «Ծիշեալ զիս՝ սուրբը. Ասսուծց»:
Զայս արար բառ նմանութեան աշակող-
մենք ասկալին: Եւ ¹⁹ գահացան առաւլ
զնս բանութեամբ ²⁰ Հանին ի խաչ ընդ-
ացմէ սրբայն: Եւ զքրեայն ²¹ ձախմէ-
որ շատ ²² ազակականց գանձալ ի մուռ-
թիւն. Եւ ²³ ոյ ընկաւան: Եւ ²⁴ զսուրբն
բայ խաչին ²⁵: Եւ ²⁶ նա ²⁷ ազաւթելով ²⁹ ի
զշացին իւր ³² առ Ասսուծած ³³, յաւուր կի-

tem eius monasticam lacerarunt, cucullum minutum considerunt, faciem (ei) computaverunt colaphisque ferierunt, barbam avulserunt, pugnus eum verberarunt et post plurimas contumelias in crucem eum agi iusserunt¹⁷.

արարին զինգուղն՝ ³², թքանէլին՝ ³³ յերեսն՝ ³⁴

կույտահարէին ՅԵՒ յետ բազում և սպա-

3. Catholicus (1) autem Armeniorum¹, as-
sumptis secum sacerdotibus omnibus cum cruce
et evangelio, cum accessis cereis et turbulis ad-
venit et constituit ex adverso ad (spectandum)
certamen sancti, Deum obsecrans ut ei patientiam
ac virtutem² daret³. Et adducentes eum⁴
nudarunt atque⁵ stipiti clavis affixerunt; et
cum eo duos alios homines, alterum Persam lu-
daeum alterum, tamquam latrones illos, propter
eorum facinora⁶. Et Persa quidem⁷ procidit
ad pedes sancti⁸, acceptumque pulverem huius
sanguine permixtum faciei suaee induxit dicens:
« Memento mei, sancte Dei. » Quod egit ad simi- E
lititudinem illius dextri latronis⁹. Carnifices eum
violenter arreptum in crucem egerunt ad dex-
tram sancti; Iudeum vero ad sinistram. Qui
iterum iterumque¹⁰ clamitabat se ad magorum
religionem transiturum, neque exauditus est.
Sanctum porro Izbozeta¹¹ in cruce sagittis
confixerunt: qui¹² pro tortoribus suis orans¹³
spiritum suum Deo tradidit¹⁴, in die dominica,
hora tertia.

Յիշուրով կլու 25 նետահար 26 արարին ի վե-
վերայ 30 սարչարակաց իւրոց 31 աւանդեաց
Առ Եղանակ ժամանակ 34 :

¹⁷ (Machoš - iusserunt) et considerunt sancti Adeodati religiosam vestem, quem multiplici cognitione et disquisitione examinatum in crucem agi iusserunt I.

3. — ¹ dominus Moyses B, C, D. — ² (patientiam - virtutem) virtutem perfendit tormenta crucis B, C, D. — ³ (catholicus - daret) verum archiepiscoporum (principes episcoporum) Armeniae sacerdotesque his auditis, eminus constirunt coram cruce sancti cum sancto signo Dei susceptore cereisque lucentibus Deum precant sunt ut sancto virtutem daret I. — ⁴ beatum in tribunal add. I. — ⁵ (adducentes - atque) nudantes B, C, D. — ⁶ (tamquam - facinora) proper eorum sceleram tamq. latr. illos B, C, D; om. I. — ⁷ accedens add. B, C, D; accessit et add. I. — ⁸ beati I. Isbozetae (Jistbzuti) add. B, C, D. — ⁹ (quod - latronis) om. I. — ¹⁰ (iter. iter.) om. I. — ¹¹ om. I. — ¹² ad Christi exemplum add. B, C, D. — ¹³ < in cruce add. C> precabatur et sic B, C, D. — ¹⁴ (qui pro - tradidit) qui orans pro tortoribus suis tradidit spiritum suum Deo omnium speci vita functus I.

SYNTAXA-
RIUM
*in crucem
agitur.*

*Armenii
morien-
tem cir-
cumstant*

(1) Vide Comm. *praev.* num. 21, supra, p. 201.

6

SYNAXA-
RIUM

4. Եւ մասսացեալ¹ առ իշխանն² քառ
զափին քրիստոնեայքն³, եւ խնդրեցին
բառնալ զնա եւ թվագել⁴. եւ նաքա հրա-
ման հստան առնուլ զնա : ⁵ Յայնճամ դի-
մեցին զարդարակի հայրապետն⁵, քա-
հանացիւք⁶ եւ ժողովրդաքն⁷, եւ բար-
ձեալ զմարմին սրբյան⁸ Յիշիմարտուուի⁹
տարան ի մեծ եկեղեցին եւ եկին¹⁰ ի
տապանին տպանիսք եւ արքնութեամբ¹¹ :
Եւ զիան¹² մաստան արարեալ բաշինցին
ամենայն¹³ հաւասարացիւլցն¹³ : Կատա-
րեցաւ այս¹⁴ յատացին ամի ժոկանութե-
ուումիսին¹⁵ կաթուուիկոսի¹⁷ :

5. Եւ ևս ներսէս, չարչարակից եւ ընկեր սրբայն Յիփիորուզոսայ¹ Աստուածառորոյ², ալրարի զպասմութիւնս, ի փառ Աստուած³

4. — ¹ բրոտոննեպր add. B, C, D. — ² իշան
C. — ³ ոթ. B, C, D. — ⁴ (բառալ-թաղել) թաղել
զմարմին սորոյն B, C, D. — ⁵ հայրացին Ն Առու
լիթեր երաժ. — ⁶ (առևոլ-թառախիւր) կեկով
կաթողիկոսն ամենային ուխտիք քահանային B; Եկ.
Կ. ամ. ուխտիքն քահանայիք C; Եկ. Կ. ամ. ուխտիքն
քահանայիք D. — ⁷ բր. ըշր. Ա; ժողովրդ-
գաղաքար B. — ⁸ օտ. D. — ⁹ յախուղաք A; օթ.
B, C, D. — ¹⁰ (ի մէծ-եկին) յաւագ Եկ. և ան եղ.
մձան պատուվ B, C, D. — ¹¹ (մատցեաւ աւրնու-
թեամբ) Եկ. զիմբաւ վալպատակի եսպիկոսութան
քահանայիք Եկ. ծովովրդով բարպին սոր-
ոյն և տարան ի մձ եկ. սոր. և արէ. Եփիք ի
տապատի Ի. — ¹² ամեննցուն Ի. — ¹³ համասց ելոց,
սոն լիլ. երաժ. A; մձան փափագմաք ինդրոպացն
add. I. — ¹⁴ սուրբ պատուածուք իջու բարփա
(յիշուղութան C, D) B, C, D. — ¹⁵ թականութեանս
C, D; թթաւակնիթեանն B. — ¹⁶ (հայրապ. ա. մ.)
կաթողիկոսութեանն տէր մովսէսին B, C, D. —
¹⁷ օտ. B; (կաստահաւ անթելութեաննին) օտ. I.

5. — ¹ յիգու բուզութ Յ; իցարութ Դ. — ² օմ.
սրբոյն ար. պատ. սրբոյն ի վասն քրիստոսի...
բարեխաւս վասն տանողաց փրկի յաներեկի և

4. Christiani ad principes¹ civitatis adeuntes
veniam rogarerunt illum auferendi atque sepe-
liendi². Qui facultatem dederunt illius auferendi.
Confestim igitur adveniens patriarcha et cum eo
sacerdotes et populus³, corpus sancti⁴ Ihsu-
zetae⁵ in magnam⁶ ecclesiam elatum translu-
lerunt atque⁷ in arculam deposuerunt cum psal-
mis et benedictione⁸. Crucem vero in frusta
concedentes universis fidelibus distribuerunt⁹.
Perfectum est hoc¹⁰ primo anno ex armenia tem-
porum ratione, sedente patriarcha domno Moy-
se (1) catholico¹¹.

5. Ego vero Narses sancti Isbozetae¹ Adeodati
in pena socius et sodalis, hanc historiam scrip-
si ad gloriam Dei².

*et funus
eius
splendide
curant*

*Narsetis
syngraphe.*

4. — ¹ principem C. — ² (illum - sepeliendi) sepeliendi corpus sancti B., C. D. — ³ (confestim - populus) adveniens igitur catholicus cum universo ordine sacerdotum B., C. D. — ⁴ om. D. — ⁵ Izitbouzi A ; om. B., C. D. — ⁶ praecipuan B., C. D. — ⁷ illic magno cum honore add. B., C. D. — ⁸ (christiani - benedictione) et mature (illuc) se conferentes episcopi cum sacerdotibus et populis extulerunt corpus sancti et in magnam ecclesiam translatum cum psalmis et benedictione deposuerunt in arculam I. — ⁹ cupidissime petentibus add. I. — ¹⁰ (perf. - hoc) defunctus est sanctus Adeodatus Isbozetas (Izitbuzit A ; Jizit buzit C, D) B., C. D. — ¹¹ (perfectum - cathol.) om. I.

5. — ¹ Jizitbzutj A ; Jizit buzti B, C ; Iztbuzti D. — ² (in poena -Dei) sodalitis et sancti in poena socius composui sancti historiam ad gloriam Christi... festum eorum agitur februarioi XXII ; qui pro festum sibi agentibus intercedunt, ut cruciatus intolerabiles effugiant et salutem adipiscantur I.

3. — ³ (չարչարակից-աստուածաւոյ) լնկեր եւ չարչարի տան ողա միաբարարի եթ : որ են անձանաւու համար առ պատճեն կա 5.

(1) Vide Comm. *praev.* num. 21, supra, p. 201; cf. num. 15, p. 199.

C

F

DE SS. EUSTOLIA ET SOPATRA
VIRGINIBUS CONSTANTINOPOLI

SAEC.
VI/VII

COMMENTARIUS BRAEVIUS

H. D.

SS. Eustac
liae et
Sopatrae

1. *Eustolia Romana*, pīs parentibus orta, a tenera aetate omnium virtutum exercitio dedita erat. Sanctioris vitae desiderio accensa, Urbem relinquentis Constantinopolim abiit, ubi ecclesias visitare coepit. Quadam autem die prope templum Deiparae in Blachernis obviam habuit puellam, *Sopratam* nomine, filiam Mauricii imperatoris [562-602], quae ab ea poposcit ut sibi mater spiritualis et custos fieret. Palatum ergo deseruit *Sopatra* et

*vitam monasticam suscepit. Tum locum sibi dari
idoneum ab imperatore postulavit, et oratorium
cum monasterio aedificavit, ubi cum Eustolia
alisque virginibus quae paris vitiae desiderio te-
nebantur, commorata est. Post multos annos Eu-
stolia decessit, cutius in locum successit Sopatra,
quae et ipsa summis virtutibus ornata ad caelum
migravit. Haec ad diem 9 novembres leguntur in
synaxariis (1); in menologis vero reperta non*

(1) *Synax. Eccl. CP.*, p. 207.

est